

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'AGRICULTURA I PESCA, ALIMENTACIÓ I MEDI AMBIENT

3950 *Reial decret 363/2017, de 8 d'abril, pel qual s'estableix un marc per a l'ordenació de l'espai marítim.*

La Directiva 2014/89/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, per la qual s'estableix un marc per a l'ordenació de l'espai marítim, va establir un marc per a l'ordenació d'aquest espai marítim, amb vista a fomentar el creixement sostenible de les economies marítimes, el desenvolupament sostenible dels espais marins i l'aprofitament sostenible dels recursos marins.

En aquesta Directiva es va establir que els estats membres són responsables i competents pel que fa a designar i determinar, dins de les seves aigües marines, el format i el contingut de l'ordenació esmentada, inclosos els mecanismes institucionals i, si s'escau, qualsevol distribució de l'espai marítim entre les diferents activitats i usos respectivament i, per a això, estan obligats a adoptar les disposicions legals, reglamentàries i administratives necessàries com a molt tard el 18 de setembre de 2016. Aquest Reial decret dona compliment a aquesta obligació.

A les aigües marines, els ecosistemes i els recursos marins estan sotmesos a pressions importants. Les activitats humanes, així com els efectes del canvi climàtic i les catàstrofes naturals, poden tenir un impacte enorme en el desenvolupament de l'anomenada economia blava, així com en els ecosistemes marins, i poden desembocar en el deteriorament de l'estat ambiental, la pèrdua de biodiversitat i la degradació dels serveis dels ecosistemes. Per tant, s'ha de prestar l'atenció deguda a aquestes diferents pressions a l'hora d'elaborar plans d'ordenació de l'espai marítim. A més, si s'integren en les decisions de planificació, uns ecosistemes marins saludables i els serveis múltiples que presten poden generar beneficis importants pel que fa a la producció d'aliments, les activitats de turisme i oci, la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic, incloent-hi la producció d'energies renovables marines, la protecció del patrimoni cultural marí, el desenvolupament d'altres sectors marítimes i el benestar de la societat en general.

Les activitats marines i costaneres sovint estan estretament relacionades entre si. A fi de promoure l'aprofitament sostenible de l'espai marítim, l'ordenació de l'espai marítim ha de tenir en compte les interaccions entre terra i mar. Per aquest motiu, l'ordenació de l'espai marítim pot exercir un paper molt útil a l'hora de determinar les orientacions relatives a la gestió sostenible i integrada de les activitats humanes al mar i al litoral, la conservació de l'entorn vital, la fragilitat dels ecosistemes costaners, l'erosió i els factors socials i econòmics. L'ordenació de l'espai marítim ha d'aspirar a integrar la dimensió marítima d'algunes activitats o usos costaners i els seus efectes i permetre finalment una visió integrada i estratègica.

La finalitat principal de l'ordenació de l'espai marítim és promoure el desenvolupament sostenible i identificar la utilització de l'espai marítim per a diferents usos del mar, així com gestionar els usos de l'espai i els conflictes que puguin sorgir a les zones marines. L'ordenació de l'espai marítim també aspira a identificar i promoure els usos múltiples, de conformitat amb les polítiques i normatives nacionals pertinents. Per a això, s'ha de garantir almenys que el procés o els processos de planificació culminin en una planificació global, on s'identifiqui la potencialitat dels espais marítimes per als diferents usos i es tinguin en compte els canvis a llarg termini derivats del canvi climàtic.

Així doncs, l'ordenació de l'espai marítim contribueix a la gestió eficaç de les activitats marítimes i a l'aprofitament sostenible dels recursos costaners i marins, per assegurar que es mantingui el bon estat ambiental del medi marí, i per crear un marc que permeti una presa de decisions coherent, transparent, sostenible i basada en proves.

Amb la finalitat d'aconseguir o mantenir un bon estat ambiental del medi marí, com a molt tard l'any 2020, es va posar en marxa la Directiva 2008/56/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de juny de 2008, per la qual s'estableix un marc d'acció comunitària per a la política del medi marí (Directiva marc sobre l'estratègia marina), que es va transposar a l'ordenament jurídic espanyol a través de la Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció del medi marí.

Segons el que estableix l'article 1.3 de la Llei esmentada, els instruments essencials de planificació del medi marí són les estratègies marines, les quals han de perseguir com a objectius específics: protegir i preservar el medi marí, inclosa la seva biodiversitat, evitar-ne el deteriorament i recuperar els ecosistemes marins a les zones en què s'hagin vist afectats negativament; prevenir i reduir els abocaments al medi marí, amb la intenció d'eliminar progressivament la contaminació del medi marí, per vetllar perquè no es produeixin impactes o riscos greus per a la biodiversitat marina, els ecosistemes marins, la salut humana o els usos permesos del mar; i garantir que les activitats i els usos en el medi marí siguin compatibles amb la preservació de la seva biodiversitat.

En aquesta mateixa línia, l'article 4 de la Llei 41/2010, de 29 de desembre, estableix certs requisits respecte a la planificació en el medi marí, i determina que l'actuació dels poders públics en matèria de planificació del medi marí s'ha de regir, entre d'altres, pels criteris següents: una gestió adaptativa de les activitats humanes seguint el principi de precaució i l'enfocament ecosistèmic i tenint en compte el coneixement científic, per garantir que la pressió conjunta de les activitats esmentades es mantingui en nivells compatibles amb la consecució d'un bon estat ambiental; no s'ha de comprometre la capacitat dels ecosistemes marins de respondre als canvis induïts per l'activitat humana; s'ha de propiciar l'aprofitament sostenible dels béns i serveis marins per les generacions actuals i futures; s'ha de garantir que la recerca marina orientada a l'aprofitament racional dels recursos i les potencialitats del medi marí sigui compatible amb l'assoliment del bon estat ambiental; les polítiques sectorials que es portin a terme o puguin afectar el medi marí han de ser compatibles i s'han d'adaptar als objectius de les estratègies marines i s'han de fer estudis sobre la capacitat de càrrega d'aquests espais en relació amb les activitats humanes que s'hi duguin a terme, per garantir que es respecti el bon estat de conservació dels ecosistemes marins, els hàbitats i les espècies.

La planificació en el medi marí coincideix geogràficament, en l'àmbit de les aigües costaneres, amb la planificació hidrològica. Aquesta connexió ja està regulada per l'article 2.3 de la Llei 41/2010, de 29 de desembre, que estableix que les estratègies marines no són aplicables a les aigües costaneres que defineix l'article 16 bis del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, en relació amb els aspectes de l'estat ambiental del medi marí que ja estiguin regulats en la norma esmentada, i s'han de complir, en tot cas, els objectius ambientals que estableixen la Llei esmentada i les estratègies marines que s'aprovin en aplicació d'aquesta. Com a conseqüència d'això, la coordinació entre l'ordenació de l'espai marítim i la planificació hidrològica ha de seguir igualment aquest precepte.

Així mateix, l'article 4.2 de la Llei esmentada estableix que el Govern pot aprovar directrius comunes a totes les estratègies marines amb la finalitat de garantir la coherència dels seus objectius, per exemple en aspectes com ara l'ordenació de les activitats que es porten a terme o poden afectar el medi marí, que s'han d'aprovar a proposta del Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient prèvia consulta a les comunitats autònomes, a la Conferència Sectorial de Medi Ambient, al Consell Assessor de Medi Ambient i als departaments ministerials afectats.

Finalment, l'annex V de la Llei de protecció del medi marí, referent als tipus de mesures que es poden incloure en els programes de mesures de les estratègies marines, inclou la planificació espacial marina.

Per tot això, el present Reial decret es dicta en aplicació del que disposa l'article 4.2 de la Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció del medi marí, amb la finalitat de transposar la Directiva 2014/89/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, per la qual s'estableix un marc per a l'ordenació de l'espai marítim.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 7 d'abril de 2017,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Aquest Reial decret estableix un marc per a l'ordenació de l'espai marítim, i té per objecte fomentar el creixement sostenible de les economies marítimes, el desenvolupament sostenible dels espais marins i l'aprofitament sostenible dels recursos marins.

2. En el context de la política marítima integrada de la Unió Europea, i de les estratègies marines, que regula la Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció del medi marí, el present marc disposa la determinació i l'aplicació d'una ordenació de l'espai marítim amb la finalitat de contribuir als objectius que indica l'article 5 d'aquest Reial decret, tenint en compte les interaccions entre terra i mar i la millora de la cooperació transfronterera, de conformitat amb les disposicions pertinents de la Convenció de les Nacions Unides sobre Dret de la Mar de 1982 (CNUDM).

3. Aquest marc d'ordenació constitueix una directriu comuna a totes les estratègies marines, d'acord amb el que estableix l'article 4.2.f) de la Llei 41/2010, de 29 de desembre.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquest Reial decret s'aplica a totes les aigües marines, inclosos el llit, el subsòl i els recursos naturals, en què el Regne d'Espanya exerceixi sobirania, drets sobirans o jurisdicció. Així mateix, és aplicable a la plataforma continental espanyola.

2. Aquest Reial decret no s'aplica:

- a) A les activitats l'únic propòsit de les quals sigui la defensa o la seguretat nacional.
- b) A l'ordenació del territori i l'urbanisme.
- c) A les aigües costaneres, a parts d'aquestes que siguin objecte de mesures d'ordenació del territori i urbanisme, ni a les aigües de zona de servei dels ports, a condició que així s'estableixi en els plans d'ordenació de l'espai marítim.

3. Aquest Reial decret no afecta la potestat de definir i determinar, dins de les aigües marines, l'abast i la cobertura dels seus plans d'ordenació de l'espai marítim ni els drets de sobirania ni la jurisdicció espanyola sobre aigües marines determinats per les disposicions pertinents del dret internacional, en especial la CNUDM. En particular, l'aplicació d'aquest Reial decret no afecta el traçat i la delimitació de les fronteres marítimes per part del Regne d'Espanya de conformitat amb les disposicions aplicables de la CNUDM.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Reial decret, s'estableixen les definicions següents:

a) Política marítima integrada (PMI): la política de la Unió Europea que té com a objectiu fomentar l'adopció coordinada i coherent de decisions a fi de maximitzar el desenvolupament sostenible, el creixement econòmic i la cohesió social dels estats membres, en especial pel que fa a les regions costaneres, insulars i ultraperifèriques de la Unió, així com als sectors marítimes, per mitjà de polítiques coherents en l'àmbit marítim i de la cooperació internacional pertinent;

b) Ordenació de l'espai marítim: el procés mitjançant el qual les autoritats competents analitzen i organitzen les activitats humanes a les zones marines amb la finalitat d'assolir objectius ecològics, econòmics i socials; s'entén com a sinònim de «planificació espacial marina» o «planificació espacial marítima»;

c) Regió marina: les regions marines que preveu l'article 6.1 de la Llei 41/2010, de 29 de desembre;

d) Aigües marines espanyoles: les aigües, el llit marí i el subsòl situats més enllà de la línia de base que serveix per mesurar l'amplada de les aigües territorials i que s'estenen fins al límit exterior de la zona en què el Regne d'Espanya exerceix sobirania, drets sobirans o jurisdicció, i la resta de les aigües costaneres d'acord amb la definició de l'article 16 bis.1 del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, el seu llit marí i el seu subsòl;

e) Demarcacions marines: les subdivisions de les regions marines a Espanya, tal com les defineix l'article 6.2 de la Llei 41/2010, de 29 de desembre;

f) Interaccions entre terra i mar: els efectes que les activitats humanes en terra poden tenir sobre l'espai marítim i que les activitats marítimes poden tenir en el territori.

CAPÍTOL II

Ordenació de l'espai marítim

Secció 1a Ordenació de l'espai marítim

Article 4. Determinació i aplicació de l'ordenació de l'espai marítim.

1. Per determinar i aplicar una ordenació de l'espai marítim, s'ha d'elaborar un pla d'ordenació de l'espai marítim per a cadascuna de les demarcacions marines espanyoles.

2. En l'elaboració dels plans d'ordenació de l'espai marítim s'han de tenir en compte les interaccions entre terra i mar. A fi de tenir en compte les interaccions entre terra i mar, es pot recórrer a altres instruments per definir aquesta interacció. El resultat ha de quedar plasmat en els plans d'ordenació de l'espai marítim.

3. Sense perjudici del que disposa l'article 2, apartat 2, lletra b), a través de l'ordenació de l'espai marítim, s'ha de promoure la coherència del pla o els plans d'ordenació de l'espai marítim resultants amb altres processos pertinents, que s'ha de coordinar a través dels comitès de seguiment de les estratègies marines, la Comissió Interministerial d'Estratègies Marines o altres òrgans de coordinació interadministrativa existents.

4. L'ordenació de l'espai marítim té per finalitat contribuir als objectius que enumera l'article 5 i complir els requisits que estableixen els articles 6 i 10.

5. En la determinació de l'ordenació de l'espai marítim, s'han de tenir degudament en compte les peculiaritats de les demarcacions marines, les activitats i els usos existents i futurs pertinents i les seves repercussions en el medi ambient, i en especial sobre les espècies i els espais protegits, i els recursos, i també s'han de tenir en compte les interaccions entre terra i mar.

Article 5. Objectius de l'ordenació de l'espai marítim.

Els objectius de l'ordenació de l'espai marítim s'han de materialitzar a través dels plans d'ordenació de l'espai marítim, els quals:

a) Han d'establir els objectius específics d'ordenació en cada demarcació marina, tenint en compte els objectius ambientals de les estratègies marines i els objectius de la planificació sectorial.

b) Han de tenir en compte aspectes econòmics, socials i mediambientals per donar suport al desenvolupament i el creixement sostenibles en els sectors marítimes, amb l'aplicació d'un enfocament ecosistèmic, que promogui la coexistència de les activitats i els usos pertinents i el repartiment socialment equitatiu de l'accés als usos.

c) Han de contribuir al desenvolupament sostenible dels sectors marítimes, entre d'altres, la pesca, l'aqüicultura, el turisme, el patrimoni històric, el transport marítim, i els aprofitaments energètics i de primeres matèries al mar, sense detriment de la conservació, protecció i millora del medi ambient marí, inclosa la resiliència als efectes del canvi climàtic.

Secció 2a Plans d'ordenació de l'espai marítim

Article 6. Requisits aplicables als plans d'ordenació de l'espai marítim.

Els plans d'ordenació de l'espai marítim per contribuir als objectius que enumera l'article anterior:

- a) han de tenir en compte les interaccions entre terra i mar;
- b) han de tenir en compte tant els aspectes mediambientals, econòmics i socials com els aspectes de seguretat;
- c) han de procurar promoure la coherència entre l'ordenació de l'espai marítim i el pla o els plans d'ordenació resultants i altres processos com la gestió integrada de les costes o pràctiques formals o informals equivalents;
- d) han de sol·licitar la participació dels grups d'interès de conformitat amb el que estableix l'article 8;
- e) han d'utilitzar les millors dades disponibles de conformitat amb l'article 9;
- f) han de garantir la cooperació transfronterera entre els estats membres de conformitat amb el que estableix l'article 13;
- g) han de promoure la cooperació amb tercers països de conformitat amb el que estableix l'article 14.

Article 7. Elaboració dels plans d'ordenació de l'espai marítim.

1. El procediment d'elaboració dels plans d'ordenació de l'espai marítim és el següent:

- a) Cada departament ministerial afectat, en l'àmbit de les seves competències i, si escau, en coordinació amb les comunitats autònomes, ha de fer un inventari de la distribució de les activitats i els usos existents i, en la mesura que es pugui, futurs, que recull l'article 10, i s'ha de remetre a la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar amb anterioritat al 31 de març de 2019.
- b) Així mateix, la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar ha de sol·licitar la informació de base necessària per a l'elaboració dels plans d'ordenació de l'espai marítim, tenint en compte les dades que hagin estat recopilades en el marc de les estratègies marines d'Espanya.
- c) Sobre la base de la informació a què es refereixen els apartats a) i b), la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar ha d'elaborar una proposta de pla d'ordenació per a cada demarcació marina, que reculli l'aptitud dels espais marins per a la realització de les activitats i els usos rellevants, tenint en compte la potencialitat de cada zona, així com la seva capacitat de càrrega i el manteniment del bon estat ambiental.
- d) La Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar ha de remetre a la Comissió Interministerial d'Estratègies Marines la proposta de plans d'ordenació de les demarcacions marines per a la seva valoració i informe, prèvia consulta als comitès de seguiment de les estratègies marines, a les comunitats autònomes, al Consell Assessor de Medi Ambient i als departaments ministerials afectats, d'acord amb el que preveu l'article 4.3 de la Llei 41/2010, de 29 de desembre. S'ha de sol·licitar, així mateix, l'informe de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics. Una vegada complerts aquests tràmits i la participació pública pertinent, la Comissió Interministerial d'Estratègies Marines ha de remetre la proposta de plans d'ordenació de les demarcacions marines a la Secretaria d'Estat de Medi Ambient per a la seva elevació al Consell de Ministres i aprovació mitjançant un reial decret, que s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».
- e) S'han de trametre a la Comissió Europea i a qualsevol altre Estat membre interessat còpies dels plans d'ordenació de l'espai marítim, inclòs el material explicatiu pertinent existent sobre l'aplicació d'aquest Reial decret, i de totes les seves actualitzacions subsegüents en un termini de tres mesos a partir de la seva publicació.

2. Els plans d'ordenació de l'espai marítim s'han de revisar almenys cada deu anys, tenint en compte les actualitzacions pertinents de les estratègies marines.

Article 8. *Participació pública en la tramitació dels plans.*

1. S'han d'establir els mitjans per fer possible la participació pública des de les fases inicials de l'elaboració dels plans d'ordenació de l'espai marítim, i s'han d'informar totes les parts interessades i consultar els grups d'interès i les autoritats pertinents, així com el públic afectat, de conformitat amb el que estableix la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, així com la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.

2. S'ha de vetllar, així mateix, perquè els grups d'interès i les autoritats pertinents, així com el públic afectat, tinguin accés als plans un cop concretats, mitjançant la publicació del seu contingut, inclosa la part no normativa no aprovada com a reial decret, a la pàgina web del Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient.

Article 9. *Utilització i intercanvi de dades.*

1. En l'elaboració dels plans d'ordenació s'han d'utilitzar les millors dades disponibles i s'ha de decidir com organitzar l'intercanvi d'informació, necessari als efectes d'elaborar els plans d'ordenació de l'espai marítim.

2. Les dades que esmenta l'apartat 1 poden incloure, entre d'altres:

- a) dades mediambientals, socials i econòmiques recopilades de conformitat amb la Llei 41/2010, de 29 de desembre;
- b) dades físiques marines relatives a les aigües marines.

3. Quan s'apliqui el que disposa l'apartat 1, els plans d'ordenació de l'espai marítim han de recórrer als instruments i mitjans pertinents, inclosos els ja disponibles que s'ajustin a les especificacions de dades i estiguin publicats mitjançant serveis interoperables de conformitat amb la Llei 14/2010, de 5 de juliol, sobre les infraestructures i els serveis d'informació geogràfica a Espanya.

Article 10. *Contingut dels plans d'ordenació de l'espai marítim.*

1. En els plans d'ordenació de l'espai marítim s'ha d'establir la distribució espacial i temporal de les activitats i els usos corresponents, existents i futurs, de les aigües marines espanyoles, amb la finalitat de contribuir als objectius que enuncia l'article 5.

2. Per a l'establiment del que preveu l'apartat primer, s'han de tenir en compte les interaccions pertinents de les activitats i els usos. Entre les activitats i els usos i els interessos possibles s'han d'incloure, entre d'altres, i segons que correspongui, els següents:

- a) les zones d'aqüicultura,
- b) les zones de pesca,
- c) les instal·lacions i infraestructures per a la prospecció, l'explotació i l'extracció de petroli, gas i altres recursos energètics, minerals i àrids minerals, i la producció d'energia procedent de fonts renovables,
- d) les rutes de transport marítim i el tràfic marítim,
- e) les zones d'abocament al mar,
- f) els diferents tipus de zones que defineix la Llei 8/1975, de 12 de març, de zones i instal·lacions d'interès per a la defensa nacional, així com les zones marines utilitzades per a l'execució d'exercicis de les Forces Armades,
- g) els espais protegits, els llocs i hàbitats que mereixin una atenció especial pel seu alt valor ambiental i les espècies protegides, en especial els disponibles a l'Inventari espanyol del patrimoni natural i de la biodiversitat,
- h) les zones d'extracció de primeres matèries,
- i) la recerca científica,
- j) les esteses de cables i de canonades submarines,
- k) les activitats turístiques, recreatives, culturals i esportives,

- l) el patrimoni cultural submarí,
- m) els elements d'entre les llistes o d'altres addicionals que hagin de formar part de la infraestructura verda de l'article 15 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.

Article 11. *Aplicació de mesures restrictives de la navegació.*

1. Els plans d'ordenació elaborats de conformitat amb aquest Reial decret no han de perjudicar les llibertats de navegació, sobrevol i estesa de cables submarins, en els termes que preveu el dret internacional.

En els aspectes que puguin afectar la lliure navegació i el pas innocent dels vaixells estrangers, les disposicions dels plans d'ordenació s'han d'ajustar al que estableix la Convenció de les Nacions Unides sobre el Dret de la Mar de 1982 (CNUDM), en especial l'article 21 («Lleis i reglaments de l'Estat riberenc relatius al pas innocent»).

2. Sense perjudici del que disposa l'article 7, el Ministeri de Foment, com a Administració marítima, ha de participar en l'elaboració dels aspectes dels plans d'ordenació referents al transport marítim, la seguretat marítima i de la navegació i prevenció de la contaminació marina. Quan, en la regulació dels continguts esmentats, s'estableixin limitacions que impliquin condicionar, restringir o prohibir la navegació dels vaixells a qualsevol lloc dels espais marítims que preveu aquest Reial decret, la Direcció General de la Marina Mercant, per si o a requeriment de la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar, ha d'adoptar, si és necessari, les mesures adequades per garantir el compliment d'aquestes limitacions.

Article 12. *Seguiment dels plans d'ordenació de l'espai marítim.*

Una vegada aprovats els plans d'ordenació de l'espai marítim, cada departament afectat, en el marc de les seves competències, ha d'elaborar anualment un informe sobre l'aplicació d'aquests plans, que s'ha de remetre a la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar. La Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar ha d'avaluar el contingut dels informes i ha de remetre anualment una anàlisi d'aquests a la Comissió Interministerial d'Estratègies Marines. La Comissió Interministerial d'Estratègies Marines ha de vetllar per l'aplicació i la gestió coordinada dels plans d'ordenació de l'espai marítim i les seves actualitzacions.

CAPÍTOL III

Cooperació

Article 13. *Cooperació entre estats membres.*

1. En el marc del procés d'ordenació i gestió, s'ha de cooperar amb els estats membres de la Unió Europea les aigües marines dels quals siguin contigües a les espanyoles, amb la finalitat de garantir que els plans d'ordenació de l'espai marítim siguin coherents i es coordinin a tota la regió marina afectada. Als efectes d'aquesta cooperació s'han de tenir en compte, en particular, les qüestions de caràcter transnacional.

2. La cooperació que esmenta l'apartat 1 s'ha de fer a través d'estructures existents de cooperació institucional, com ara convenis marins regionals, xarxes o estructures d'autoritats competents dels estats membres, o qualsevol altre mètode que compleixi els requisits de l'apartat 1, per exemple en el marc d'estratègies de conca marítima.

Article 14. *Cooperació amb tercers països.*

El Regne d'Espanya, en la mesura que es pugui, ha de cooperar amb tercers països pel que fa a les seves mesures en l'àmbit de l'ordenació de l'espai marítim a les regions marines pertinents i de conformitat amb el dret i les convencions internacionals, com a través de la cooperació institucional regional o els fòrums internacionals existents.

Disposició addicional primera. *Calendari per a l'elaboració dels plans d'ordenació de l'espai marítim.*

Els departaments ministerials afectats han de remetre l'inventari de la distribució de les activitats i els usos existents i futurs que esmenta l'article 7.1.a) a la Direcció General de Sostenibilitat de la Costa i del Mar abans del 31 de març de 2019. Les propostes de plans d'ordenació de l'espai marítim que esmenta l'article 7.1.c) s'han d'elevat per a aprovació mitjançant un reial decret del Consell de Ministres abans del 31 de març de 2021.

Aquest calendari s'ha d'alinejar amb el que estableix l'article 15, apartats 1 i 4, de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, de patrimoni natural i de la biodiversitat, pel que fa als elements marins de la infraestructura verda que esmenta l'article 10, apartat 2, d'aquest Reial decret, de manera que, com a molt tard l'any 2021, s'hagin establert els elements marins de la infraestructura verda, i s'hagin tingut en compte en els plans d'ordenació de l'espai marítim.

Disposició addicional segona. *Despeses de personal.*

Les mesures que inclou aquesta norma no poden suposar un increment de dotacions ni de retribucions ni d'altres despeses de personal.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

1. Aquest Reial decret es dicta a l'empara del títol competencial que preveu l'article 149.1.23a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció.

2. Així mateix, el capítol segon es dicta també a l'empara del que preveu l'article 149.1.13a de la Constitució, que confereix a l'Estat la competència exclusiva sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Disposició final segona. *Incorporació de directiva comunitària.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2014/89/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, per la qual s'estableix un marc per a l'ordenació de l'espai marítim.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 8 d'abril de 2017.

FELIPE R.

La Ministra de Agricultura y Pesca,
Alimentación y Medio Ambiente,
ISABEL GARCÍA TEJERINA